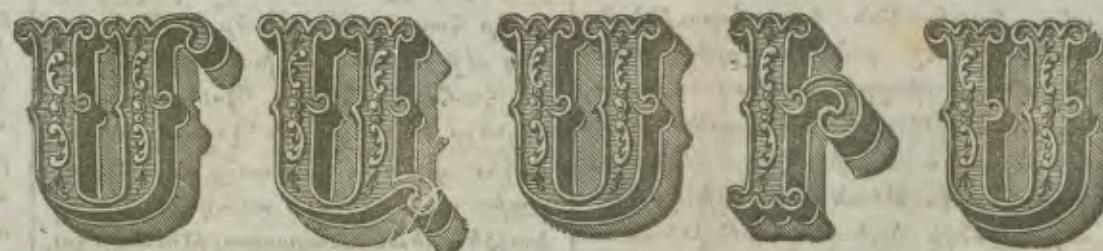

Կ. Պօլսց համար Տարեկան	100 դլ
Վեցամսեայ „	55 „
Գաւառաց համար Տարեկան	110 „
Վեցամսեայ „	60 „
ՄԵծ թիւթ'	2 դլ
Մասուցմանց տողք մէկ անգամի՛ համար	
Յ զլերկու անգամի՛ համար 2 դլ.	

LU. QU. PU

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՄԵՐԱԿԱՆ ԵԿ ՏՆՏԵՍԱԿՈՒ

ԿՈՍՏԱՆԴԻՆՈՒՊՈԼԵՍ 22 ԱՊՐԻ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

լուքսէնպուրկի խնդիրն անստու-
գութեան մէջ ծածկուած է առակա-
ւին, եւ ինչպէս վերջանալիքը դեռ
չփացուելով՝ հասարակաց կարծիքը
տարակուանաց մէջ մնացած է: Վրդ-
եօք Լուքսէնպուրկ չէզը երկիր մը
պիտի ըլլայ, կամ բրուսիացիք պիտի
ելնեն եւ առաջուան պէս չողանտա-
յի թագաւորին պիտի մնայ, կամ
Գաղղիոյ պիտի տրուի: Արագիրներն
ու հեռագիրը հետզիետէ այս զրոյց-
ները կը յեղյեղեն, բայց չդիտցուիր
թէ ո՞րը պիտի ըլլայ: Վու այժմ չո-
լանտոյի թագաւորը, որ 1839ի դաշ-
նագրութիւնն առորագրող տէրու-
թեանց առջեւ պատասխանատու կը
դանուի իբրեւ Լուքսէնպուրկի մեծ
գուքս, յիշեալ կառավարութիւնները
դեռապանաժողովի հրաւիրեր է, որ
մասին շնու ահաս ուռամսու եղեք ՚

սայրիսը շիս պլոտը գումարի ովզը լ
լ ոնտրա : Դեսպանաժալուկոց պա-
տերազմի առաջքն առնելու զօրաւոր
միջոց մը չըլլաբռն ապացոյցն ուրիշ
անդամներ լիովին տեսնուածէ , բայց
առանց չարագուշակութեան կը նաև ք
սպասել անոր արդիւնքը տեսնելու :

Եթէ կարեւոր լրագիրներու ար
ւած տեղեկութեանց հաւատ ընծա-
յել պէտք է, Ծրուսիա իր զօրու-
թիւններն աճեցընելու անյագ աեն-
չանօք վառեալ՝ նոյն խոկ Հոլանտայի
կիայ ալ աչք ձգած է, որպէս զի ըն-
դարձակ ծովեղերք եւ ապահով նա-
ւահանդիսաններ ունենալով, մեծ տէ-
րութեան մը վայելուչ հզօր նաւա-
տորմիդ մ'ալ կարենայ ստեղծել, Պ.
Տը Պիզմարք քանի մ'անդամ ձեռքի
տակէ առաջարկեր է Հոլանտայի թա-
գաւորին որ հիւսիսային Գերմանիայ
գաշնակցութեան մէջ մտնէ: Այս վեր-
ջինն ալ իր հզօր գրացւոյն առաջար-
կութենէն զարհուրելով՝ Գաղղիսց
պաշտպանութեան գիմեր եւ Լուք-
սէմպուրեն անոր թողլով՝ ՚ի պահան-
ջել հարկին անոր օդնութիւնը հայ-
ցեր է:

Բրուսիոյ փառամիջութեան կառ
կածները Գաղղիոյ մէջ ազգային զայ-
րոյն երթալով կածեցնեն, եւ այն
պէս կը կարծուի որ եթէ Կարուէնն
Վ. բոլոր ազդն 'ի զէն կոչէ, ամենքն
ալ իրեւ մէկ մարդ ուղի պիտի ել-
նեն: Այս կողմանէ գերմանացիք ալ
գրգռեցուցիչ մեծաբանութիւններէ
ետ չեն կենար եւ իրենց 1813ի հայրե-
նասիրական եռանդը՝ որով առաջին
Կարուէնի Մեծ—բանակն 'ի պար-
տութիւն մատուցին Նէյրսիկի մէջ,
իրեւ նոր սպառնալիք մը կը յիշեցը-
նեն Գաղղիոյ: Փութանք այս ալքու-
թու որ Գուլիէլմոս թագաւորին ատե-
նախօսութիւններն ալ գաղղիացոց
համակրութիւնը դրաւող բաներ չեն:
Այս թագակիր ծերունին, անցեալ
տարուան յաղթութեանց բաժակուն
արքեփառ, կարծես թէ նորէն երի-

մեր գէմ՝ Կաղղիոյ մէջ: Հայց ի՞նչ ի
բաւունք: — Աւրիշին իրաւունքը բոնա-
բարելու եւ չճանչելու իրաւունքը: Կ՞
պատիւ: — Եւրոպայի վրայ ամենակա-
րող դիկտատորի մը կամ ազդաց գե-
րադայն իրաւարարի մը պատիւը, «Եր-
բոր Հռոմ կը խօսի՝ գատը կը վճռի
սկզբան համեմատ: Հայց իրաւանց մն
անն Գաղղիոյ կառավարութիւնը չկրո-
նար մոռնալ որ Ծրուժիա աւելի իրա-
ւունք ունի Լուքսէնբուրիի ամրոց
ները պահելու՝ քան թէ Գաղղիա-
Դակ պատույ մասին, գաղղիաց
ւոց կայորը քաջ գիտէ որ եթէ Մե-
ծին՝ Կարուէնի յաջորդը չկընա-
Գաղղիոյ պատուին անուես ընել, Մե-
ծին՝ Պիրէտէրիկի թոռն ալ չկընար իւ-
հայրենեաց պատիւը մոռնալ: »

Դակ Գաղղիոյ հրատարակիներէ
ամենէն երեւ երին՝ Պ. Խմիլ Տր. Ժի-

բարտէն՝ “ Բըտսիական Քատրիլա-
թէր” կանուանէ । ու քսէնսպուրկի,
Քօղէնցի, Աղջուիի եւ Մայանսի
ամրոցները, եւ ինչպէս որ աւաշրիա-
կան. Քատրիլաթէրն Խտալիոյ դէմ
մշտական սպառնալիք մ’էր, նոյնալէս
բրուսիական Քատրիլաթէրը Գաղ-
զիոյ դէմ մշտական սպառնալիք մը կը
համարի, Խնդիրը, կըսէ, ոչ թէ եր-
կիր վաստրկելու՝ այլ ազգային ապա-
հովութեան վրայ է : Գաղզիոյ բնա-
կան սահմաններն են, ըստ Պ. Տը Ժի-
րարտէնի, հարաւէն Պիրմնեան եւ
Վլպեան լեռները եւ հիւսիսէն Ուէն
գետը, բայց ասոնք ձեռք բերելու-
համար պատերազմն անհրաժեշտ է ,
Պ. Տը Ժիրարտէն զայն կը գուշակէ,
կը խնդակի որ Հռոմէն ու Մէք-
սիկացէն գաղզիական զօրքերը դար-
ձան, եւ կը փափաքի որ Վլժէրիի
զօրքերն ալ գմնուին, քանզի “ Ժամն

Հասած է , կըսէ , որ Գաղղիա իր բու
լըր զօրութիւնները պատրաստ ունե-
նայ , եւ եթէ մինչեւ ամսոյս վերջը
Բրուսիա Լուքսենպուրիէն չենէ ,
պէտք է որ Գաղղիա բրուսիական
Քատրիլաթէրն առնու , ինչպէս Դ-
տալիա տւատրիականն առաւ : Ա

Եյլ լրագրաց յայտարարութիւնն
ները կարեւոր են այս միջոցիս, երկու
ազդայ՝ Գերմանիոյ եւ Գաղղիոյ՝
վախաղ-արձ զգացումները հասկնալու
համար։ Աստ մեղ Լուքսէնպուրիի
խնդիրն իր կարեւութութիւնը կը կո-
րուսանէ այս երկու մեծ ազգաց նա-
խանձընդդէմ մըցման մէջ, որը երկու

սերունդ եւ գրեթէ երկու քաղաքա-
կըրթութիւն կը ներկայացընեն, Վաղ-
զիս լատինական սերունդն ու քա-
ղաքակըրթութիւնը, իսկ Գերմանիա
տեւանական սերունդն ու քաղաքա-
կըրթութիւնը, Ավստրանք ասոր կը այ-
կըօնքն աղ առելցընել. եւ Վաղզիս
հռոմէական կաթոլիկութեան, Գեր-
մանիա աղ վերաբնորդեալ բողոքակա-
նութեան ներկայացուցիչները համա-

մարդկան առաջարկությունները չեն համարվել : Այսպիս արդի քաղաքականութեան մեջ կրօնական ազգեցութիւնը վերցած ըլլալուն, խնդրությն կրօնական նկատումը երկրորդ ական կարգէն է :

Առաջինը՝ այն է Լատինական
սերունդն ու քաղաքակրթութիւնը՝
իր վատաց զօրութեան եւ կատարեց
լութեան վերջին առաջին հասաւ ՚ի
Գաղղիա. իսկ երկրորդը՝ այն է Գեր-
մանականը՝ մինչեւ հիմա ցրուած եւ
եւ ակար էր, ուստի տակաւին իր ազ-
գեցութիւնն զգալ չէ սուած: Գեր-
մանացւոց խորհույներաւն միակ փա-
փաքը միութիւնն էր որ կատարուեց-
ցաւ, ուստի եթէ Գերմանիայ եւ
Գաղղիոյ մէջ սպառերազմ մը ծաղի,
անկէ սպասերու է անոնել թէ ո՞ր

* Քատրիլամենէր, որ քառակիցն ըստէ
է, կը կոչուին Վենետիկոյ երկրին մէջ Քատ-
ռայի, ԱՅնեանօյի, Մահթուայի և Վերո-
նայի ամբողջները, որք քառեակ պատմէ մը
կը ձեւացընեն, և մինչեւ անցեալ տարի
Աւատրիոյ ձեռքն էին :

‘Եուրս գացած լրագրաց նամբռու ծտի-
քը Խմբագրութեան վրայ է:

Էրազմոս միերաբերեալ նամակ կամ ոք
եւ իցէ գրութիւն Խմբագիրացնօրե-
կին պիտի ուղղուի . և նամակու ծախ-
ըլը ալ դրկողին վրայ է :

բրուտնեգըյաղթանակաւ պիտի կանգ-
այսուհետեւ քաղաքակրթութեան
լուխը, և ատինակա՞նը թէ Գերմա-
սկանը: Նհա, ինչպէս դիւրին է են
ադրեւ, այսպիսի մեծ մենամարտու-
իւն մ'ահագին յեղաշրջմանց աս-
արէզ կինայ բանալ, ուստի յօդուա-
աղաքակրթութեան փափաքերի է որ
ու երկու մեծ աղդերն աւելի ար-
ժամկց եւ գրականութեան խաղա-
լ քեզմնաւոր ասպարէզին մէջ մրցին
արու հետ, քան թէ պատերազմի
ոիւնանիերկ գաշաերուն վրայ:

Ղա օժիւրքի լրակերը չարադրվ
ողուած մը կը հրատարակէ Ղուք-
նապուրիկի խնդրոյն վրայ , ուր պա-
երազմն անհրաժեշտ համարելով՝ հե-
եւեալ հետաքրքրաշարժ տողերով
և վերջացրնէ իր խորհրդածութիւն-
ըլլը :

“ Բայցուելիք պատերազմին արա-
սիրը գիւղին է նախատեսել։ Իւ-
ալական միութիւնն Խտալիոյ պա-
երազմէն ելաւ։ Գերմանիայ միու-
թիւնն անցեալ տարուան Պոհէմիոյ
չ եղած պատերազմէն։ Ալավեան
ութիւնն ալ Գրանքօ-Ռուսիական

աստերազմէն սլիխու եւնէ : Վ.յս տարե
ր առաջադրութեանց մէջ այնպիսի
ռամաբանական եւ անհրաժեշտ չա կա-
ակցութիւն մը կայ, որոց մէկը վեր-
նել ու զելն ու բիշ բան չէ՝ բայց եթէ
հալաց ընթացքը եւ դարձնել եւ
Նըրովա 1859ին կառավարող հաւա-
րակշութեան սպայմնաց եւ իւ
ուանց մէջ դնել :

“Ըզդոյնութեանց սկզբունքն ա-
սջ քշուեցաւ , եւ արշաւած տարա-
ւթեան համեմատութեամբ զօրու-
իւն ու արագութիւն կստանայ . Խտա-
կան միութիւնը կատարելու համար
մի մը տարի պէտք եղաւ . դերմա-
կանին ալ քանին մ’ամիս . խոկ սլավ-
անի մ’օր գաւական պիտի ըլլայ :

“ Արարողէնն ծնաւ զ՞Րավուր .
Հավուր ծնաւ զ՞Իսմարիք . Պիսմարիք
պիտի ծնի :

լար, ստուգիւ կը նայինք ըստ լժէ
լէ "

ՀԵՅ-ԱԴՐԱԽԱՐՔ

Փարփիղ Զ մայիս .
Պէլճի քայի Ենոտէբանապահութագիրը կը-

թէ տէրութիւնները համաձայն են կաւզնապորդիլ ինող բայց կարգագրութեան պայտաց վրայ : Դհսպանաժողովը տասն օր

Պէրլին .—Քօրէսթօնաանս Բրավէնսօնալ

սաէ թէ բրուսիա և գաղղիա կը նդանին
յն պայմանները , որք կուժէն սպասիկի
ոկիրը Հովանացայի կը թողաւն , զայն ան-
շնառաբարեկի համարելով ընդ յատուկ եւ
սշխառութեամբ բոլոր մեծ տէրու-
եանց , որպէս զի Գիրմանիա և Եւրոպա
ու քսէնպատրէի պարագուելէն փախարինու-
թւն մ'առած ըլլան : Յիշեալ թէրթը կը
լսայ որ խաղաղութիւնը քիչ օրէն կամ-
ուայ :

